

Arrest

nr. 86 351 van 28 augustus 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Duitse nationaliteit te zijn, op 24 juni 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 21 mei 2010 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gezien het arrest tot schorsing nr. 216.848 van de Raad van State van 14 december 2011.

Gelet op de beschikking van 24 januari 2012, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 februari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. PEPERMANS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat C. DECORDIER, die *loco* advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 17 november 2009 een aanvraag van een verklaring van inschrijving (bijlage 19) in. Hij wordt verzocht om ten laatste op 17 februari 2010 een aantal documenten voor te leggen.

1.2. Op 17 februari 2010 beslist de burgemeester van Mortsel tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Aan verzoeker wordt een bijkomende termijn van één maand, tot 16 april 2010 gegeven om alsnog de vereiste documenten voor te leggen.

1.3. Op 31 maart 2010 worden de door verzoeker binnengebrachte documenten overgemaakt aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

1.4. Op 21 mei 2010 beslist de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 51 § 3, derde lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de verklaring tot inschrijving aangevraagd op 17.11.2009 door K., L. {...} geboren te Kimpese, op (...)1964 van Duitse (Bondsrep.) nationaliteit, geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen de 30 dagen.

Reden van de beslissing :

Betrokkene voldoet niet aan de voorwaarden om te genieten van het recht van verblijf van meer dan drie maanden als burger van de Unie:

Betrokkene diende op 17.11.2009 een aanvraag van verklaring van inschrijving in als werknemer/werkzoekende (art. 40 §4, 1^e – wet 15.12.1980). Hij liet na om bewijsstukken aangaande deze aanvraag over te maken waardoor de gemeente op 16.03.2010 een bijlage 20 zonder bevel betekende aan betrokkene wegens onvolledigheid van het dossier;

Nadien maakte betrokkene een aannemingsovereenkomst betreffende krantenbedeling, een interimcontract en een arbeidsovereenkomst van onbepaalde duur over.

Uit onderzoek van deze documenten is gebleken dat de voorgelegde documenten niet in overeenstemming zijn met de werkelijkheid. Betrokkene zou op 01.04.2010 gestart zijn bij de firma SB Shoes LTD. Echter uit recent onderzoek via de databank van de RSZ nl. Dimona, is gebleken dat betrokkene niet geregistreerd staat als werknemer bij (...). Het voorgelegde arbeidscontract is bijgevolg in tegenspraak met de gegevens uit de RSZ-databank. Hieruit moet worden besloten dat betrokkene heden niet werkt of illegaal is tewerkgesteld. Hoe dan ook probeerde betrokkene gebruik te maken van valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten, die van doorslaggevend belang zouden geweest zijn bij het toekennen van het verblijfsrecht als EU-burger. De andere voorgelegde documenten doen geen afbreuk aan deze vaststelling. Overeenkomstig het beginsel ‘Fraus omnia corrumpit’, werden die niet verder onder de loep genomen.

Derhalve kan hij het recht op verblijf van meer dan 3 maanden niet genieten.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 40 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) en van artikel 51, § 3 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het vreemdelingenbesluit). Tevens voert verzoeker machtsoverschrijding aan.

Verzoeker betoogt als volgt:

“De aanvraag tot verblijf van verzoeker als burger van de Unie dateert van 17.11.2009. Zulks wordt bevestigd in de aanhef in de bestreden beslissing. Ingevolge art. 51 § 3 1^e lid Vr. W. wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de Minister, binnen de vijf maanden vanaf de indiening van de aanvraag. Op 17.04.2010 verstreek de termijn van vijf maanden. Ingevolge art. 51 § 3 2^e lid Vr. W. wordt de burger van de Unie, indien binnen de termijn bepaald in het vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8. Bijlage 8 betreft een verklaring van inschrijving waarbij het recht op verblijf erkend wordt. Dat de termijn vermeld in art. 51 § 3 maakt dat gedaagde in deze geen bevoegdheid meer had om een beslissing te nemen maar dat de gemeente in elk geval de E kaart dan wel verklaring van inschrijving had moeten afleveren. Door alsnog de beslissing te nemen heeft de DVZ derhalve haar bevoegdheid overschreden. Daar zij na de termijn waarbinnen zij bevoegd is een beslissing neemt,

bevoegdheid die niet de hare meer is. Dat derhalve niet anders kan worden vastgesteld dan dat art. 51 § 3 2° lid geschonden werd. Dat daarbij logischerwijs de schending van art. 40 van de Vreemdelingenwet hieruit volgt. Dat tenslotte er sprake is van machtsoverschrijding in hoofde van gedaagde.”

2.2. In haar nota met opmerkingen betoogt de verwerende partij als volgt:

“(…) Uit de stukken van het dossier blijkt duidelijk dat de gemeente het verblijf niet erkend heeft en dat het dossier van verzoeker niet volledig was binnen de termijn van drie maanden. Bijgevolg nam de burgemeester dd. 16 maart 2010 een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoeker kreeg 30 dagen extra de tijd om het dossier te vervolledigen en legde bijkomend een aannemingsovereenkomst, een interimcontract en een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde duur neer.

Uit artikel 51§2 van het KB voornoemd kan worden afgeleid dat de gemeente bijgevolg niet verplicht was om binnen een bepaalde termijn een E-kaart af te geven.

De door verzoeker neergelegde stukken werden overgemaakt aan de verwerende partij voor extra onderzoek.

Uit dat extra onderzoek is gebleken dat de door verzoeker overgemaakte stukken niet in overeenstemming waren met de werkelijkheid en meer bepaald met de informatie zoals deze blijkt uit de RSZdatabank.

Bijgevolg werd dd. 21 mei 2010 terecht de thans bestreden beslissing genomen door de verwerende partij.

Verzoekende partij gaat er ten onrecht van uit als zou de verwerende partij gebonden zijn aan een termijn van 5 maanden, daar waar artikel 51 van het KB voornoemd duidelijk blijkt dat alle afspraken over termijnen slechts gerespecteerd moeten worden voor zover verzoeker zich bevindt in de gevallen zoals deze bedoeld in §1 en §2, m.n. als de gemeente zelf niet in positieve zin kon beslissen én indien het dossier volledig was binnen de termijn van drie maanden.

Van zodra verzoeker zelf binnen de drie maanden niet alle nodige stukken heeft voorgelegd en dus zelf de termijn niet heeft gerespecteerd, komt deze verplichting te vervallen en dient de beslissing niet binnen de vijf maanden, te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag, genomen te worden door verwerende partij.

Aan verzoeker werd terecht het verblijf voor meer dan drie maanden geweigerd, temeer het duidelijk is dat hij dan ook geprobeerd heeft om gebruik te maken van valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten, die van doorslaggevend belang zouden zijn geweest bij het toekennen van het verblijfsrecht als Burger van de Unie. Er is in casu sprake van het beginsel ‘fraus omnia corrumpit’.

De bestreden beslissing werd uitvoerig in die zin gemotiveerd en verzoeker doet geen poging om deze redenen te weerleggen.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoeker niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het enige middel is ongegrond.”

2.3. In zijn repliekmemoire herhaalt verzoeker in hoofde wat hij uiteen heeft gezet in zijn inleidend verzoekschrift en stelt in antwoord op de nota met opmerkingen dat verwerende partij ten onrechte opwerpt dat zij niet gebonden is aan de termijn van vijf maanden, voorzien in artikel 51, § 3, tweede lid van het vreemdelingenbesluit. Verzoeker becommentarieert de paragrafen van artikel 51 van het vreemdelingenbesluit en legt de nadruk op het gegeven dat wanneer geen beslissing genomen is binnen de vijf maanden, artikel 51, § 3, tweede lid van dit besluit stipuleert dat de betrokkene in het bezit dient worden gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig het model van de bijlage 8.

Verzoeker besluit dat de verwerende partij zich vergist en dat *in casu* artikel 51, § 3, eerste en tweede lid van toepassing zijn en stelt: *“Ondanks het feit dat aan verzoeker een bijkomende termijn van 1 maand werd gegeven om stukken binnen te brengen- stukken die hij binnenbracht- diende binnen de vijf maanden beslist te worden en bij gebreke aan beslissing was verzoeker gerechtigd om na het verstrijken van de termijn van de vijf maanden na zijn aanvraag van 17.11.2009, met name op 17.04.2010, een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8 te ontvangen.”*

2.4. Artikel 51 van het vreemdelingenbesluit luidt als volgt:

“§ 1.- De gemeente kan het recht op verblijf erkennen in de gevallen vermeld onder :
1° artikel 50, § 2, 1°;

2° artikel 50, § 2, 2°;

3° artikel 50, § 2, 4°, voor zover het bewijs van de voldoende middelen van bestaan geleverd wordt door middel van een invaliditeitsuitkering, een vervroegd pensioen, een ouderdomsuitkering of een uitkering van de arbeidsongevallen- of beroepsziektenverzekering waarover de betrokkene in eigen hoofde beschikt;

4° artikel 50, § 2, 5°;

5° artikel 50, § 2, 6°, voor zover het gaat om een echtgenoot, een partner met een geregistreerd partnerschap gelijkwaardig met het huwelijk, of een bloedverwant in neergaande lijn jonger dan 21 jaar, en voor zover de bloed- of aanverwantschapsband of partnerschapsband bewezen werd door middel van officiële documenten, overeenkomstig artikel 30 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van internationaal privaatrecht of de internationale overeenkomsten betreffende dezelfde materie.

In dit geval wordt de betrokkene onmiddellijk in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8. Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document, vergezeld van de bewijzen bedoeld in artikel 50, § 2, zonder verwijl over aan de gemachtigde van de minister.

§ 2.- Indien de burger van de Unie na afloop van drie maanden niet alle bewijsdocumenten bedoeld in artikel 50 heeft overgemaakt, weigert het gemeentebestuur de aanvraag door middel van een bijlage 20 zonder bevel om het grondgebied te verlaten, waarbij de burger van de Unie wordt meegedeeld dat hij beschikt over een bijkomende termijn van een maand om alsnog de vereiste documenten over te maken. Indien na afloop van deze bijkomende termijn nog steeds niet alle vereiste documenten werden overgemaakt, levert het gemeentebestuur een bevel om het grondgebied te verlaten af overeenkomstig het model van bijlage 20.

§ 3.- In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2, wordt de beslissing genomen door de gemachtigde van de minister, binnen de vijf maanden te rekenen vanaf de indiening van de aanvraag. Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf erkent of indien binnen de termijn bepaald in het vorige lid geen beslissing werd meegedeeld aan het gemeentebestuur, wordt de betrokkene in het bezit gesteld van een verklaring van inschrijving overeenkomstig bijlage 8.

Het gemeentebestuur maakt een kopie van dit document over aan de gemachtigde van de minister.

Indien de minister of zijn gemachtigde het recht op verblijf niet erkent, wordt de burger van de Unie van deze beslissing kennis gegeven door de afgifte van een document overeenkomstig het model van bijlage 20, dat desgevallend een bevel om het grondgebied te verlaten bevat (...).”

2.5. Uit nazicht van het administratief dossier blijkt dat verzoeker op 17 november 2009 een aanvraag van een verklaring van inschrijving heeft ingediend. Verzoeker diende ten laatste op 17 februari 2010 de nodige documenten voor te leggen. Daar verzoeker nagelaten heeft dit binnen de gestelde termijn te doen heeft de gemeente, in uitvoering van artikel 51, § 2 van het vreemdelingenbesluit, op 17 februari 2010 beslist tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten. In toepassing van voormeld artikel werd aan verzoeker een bijkomende termijn van één maand, met name tot 16 april 2010, gegeven om alsnog de noodzakelijke documenten voor te leggen. Verzoeker legde binnen de gestelde termijn diverse documenten voor, die op 31 maart 2010 aan de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid werden overgemaakt.

Anders dan wat de verwerende partij voorhoudt, dient aldus gesteld dat, nadat verzoeker de nodige stukken had overgemaakt, verzoeker niet meer viel onder de toepassing van artikel 51, § 2 van het vreemdelingenbesluit. Enkel in het geval verzoeker binnen de bijkomende termijn van één maand nog steeds de vereiste documenten niet zou hebben overgemaakt, *quod non*, zou artikel 51, § 2 van het vreemdelingenbesluit van toepassing zijn geweest en diende het gemeentebestuur in dat geval over te gaan tot de afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten conform het model van bijlage 20. Derhalve dient vastgesteld, nu evenmin door de gemeente toepassing werd gemaakt van artikel 51, § 1 van het vreemdelingenbesluit, artikel 51, § 3 van het vreemdelingenbesluit op verzoekers geval van toepassing is.

Uit de redactie van artikel 51, § 3 van het vreemdelingenbesluit volgt dat de voorziene termijn van vijf maanden een vervaltermijn is, aangezien aan het verstrijken van de bedoelde termijn het verlies van de handelingsbevoegdheid van de overheid verbonden is. In het specifieke geval dat de overheid er niet toe komt te beslissen binnen de voorziene termijn van artikel 51, § 3, eerste lid van het vreemdelingenbesluit is er tevens een positief gevolg voor de vreemdeling, namelijk de afgifte van een verklaring van inschrijving. De Raad herinnert eraan dat aan de origine van deze bepaling het arrest van het Hof van Justitie van 20 februari 1997 (zaak C-344/95) ligt, waarin geoordeeld werd dat de vorm en de duur van de toenmalige procedure, waarbij een termijn van zes maanden kan verstrijken vóór de afgifte van de verblijfskaart, buitensporige lasten met zich meebrengt, zodat zij een feitelijke

belemmering van het vrije verkeer van werknemers vormen, hetgeen in strijd is met artikel 48 van het EG-Verdrag.

De vervaltermijn van vijf maanden zoals voorzien in artikel 51, § 3, eerste lid van het vreemdelingenbesluit beschermt de aanvrager van een verklaring van inschrijving en is in diens voordeel. Verwerende partij kan niet dienstig afbreuk doen aan het gestelde in artikel 53, § 3 van het vreemdelingenbesluit wanneer ze de stukken die verzoeker tijdig heeft overgemaakt (cf. punt 2.5.) laat liggen alvorens tot een beoordeling ervan over te gaan.

De gemeente heeft *in casu* geen toepassing gemaakt van artikel 51, § 1 van het vreemdelingenbesluit en nadat verzoeker de nodige stukken had overgemaakt, viel hij niet meer onder de toepassing van artikel 51, § 2 van het vreemdelingenbesluit. Verzoeker bevindt zich derhalve niet in de gevallen voorzien in artikel 51, §§1 en 2 en derhalve is artikel 51, § 3 van het vreemdelingenbesluit van toepassing dat in zijn aanhef stelt: "*In de andere gevallen dan deze bedoeld in § 1 en § 2,*".

Hoewel de verzoekende partij aldus gevolgd kan worden waar zij de schending van artikel 51, § 3, eerste lid van het Vreemdelingenbesluit aanvoert, dient gesteld dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gebonden is door de in cassatie gewezen rechtspraak van de Raad van State, en dit met toepassing van artikel 39/66 *juncto* artikel 39/10, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet. Daar de Raad van State in zijn arrest van 14 december 2011, nr. 216.848 geoordeeld heeft dat het *in casu* duidelijk gaat om een toepassing van artikel 51, § 2 van het vreemdelingenbesluit en de in § 3 voorziene vervaltermijn van vijf maanden voor de staatssecretaris om een beslissing te nemen niet van toepassing is, dient het middel van verzoeker ongegrond verklaard te worden nu zijn betoog er juist in bestaat aan te tonen dat de termijn van vijf maanden waarvan sprake in artikel 51, § 3 van het vreemdelingenbesluit, wel van toepassing is op zijn geval en deze termijn overschreden werd.

Het enig middel is in al zijn onderdelen ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig augustus tweeduizend en twaalf door:

mevr. C. BAMPS,
mevr. M. BEELEN,
mevr. S. DE MUYLDER,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPS